

WAAROM SCHREIEN? SPREEK!

. . . en in het huis van de Here. Zo goed om hier te zijn, en in de dienst van de Here onze God.

² Nu, dit is altijd een—een voorrecht voor mij om naar de kerk te komen, maar om hier bij broeder Junie te komen, is een klein extra voorrecht. Ik ken broeder Junior al enige tijd. En ik was zo blij hem op deze goede oude weg van het Evangelie te zien gaan, en op pad te gaan om het Woord te prediken. En om de Here hem te zien zegenen en de mensen die hem allemaal eren, dat is gewoon geweldig.

³ Nu, ik weet dat er hier vanmorgen wat mensen waren die een lange weg hadden gereden en vanavond terug moeten, om, moeten misschien morgen naar het werk, vele kilometers, beneden in Ohio. En, of boven in Ohio bedoelde ik te zeggen. Ik verloor daar een beetje mijn richtingsgevoel; boven in Ohio.

⁴ En dan beloofden wij dat we vanavond een—een gebedsrij zouden hebben. Dus wij willen u niet te lang houden. Het is warm. En dan, voor onze gebedsrij. Maar we weten dat u reeds gezegend bent, door het zingen en alles wat u ook hebt gedaan. Het—het was gezegend voor u. En we vertrouwen nu op God dat Hij gewoon bij ons zal blijven en ons zal zegenen en het verlangen van ons hart zal geven. Nu, u hebt alles wat u heeft rechtstreeks in de dienst gestopt, al uw aandacht, al de eerlijkheid en oprechtheid die u kunt. En ik ben nu deze namiddag in gebed geweest voor de dienst vanavond.

⁵ En nu, ik hoop terug te komen en snel weer terug bij u te zijn. En kom ons bezoeken in de tabernakel. Wij voelen dat deze kleine kerk een zusterkerk is van de tabernakel. Dat is wat het is. Het is gewoon een kleine zusterkerk van de tabernakel. Deze, en daar bij broeder Graham en in de omgeving. En dus zijn wij blij dat we vanavond ons kleine zusje bezoeken. En we vertrouwen erop dat kleine zusje alsmaar verder zal groeien tot een grote dame. En ik geloof dat ze dat ook zal door de—de genade en met de hulp van de Here.

⁶ Zoals Paulus tegen Timotheüs zei: “Houd aan tijdig, ontijdig; houd aan. Wederleg—wederleg, bestraf, in alle lankmoedigheid en leer. Want er zal een tijd zijn wanneer zij de gezonde leer niet zullen verdragen; maar na de oren. . . kittelachtig zijnde van gehoor, zullen zij zichzelf leraars vergaderen. . .”

⁷ Dus we weten dat het een van de grootste dingen is dat God bij ons is. Ik was in de gebedskamer vanmiddag aan het bidden. En ik dacht: “Wat is een groter iets om te weten dan dat u gered bent?” Nu, vertel me nou wat groter zou zijn.

⁸ Ik zei tegen een vriend van mij, broeder Evans. Ik zei: “Broeder Evans, als ik hier een kleine knop had die ik kon indrukken, en ik zou teruggaan naar twintig jaar oud, en ik zou tienduizend jaar twintig jaar oud zijn, en koning zijn over de hele aarde en nooit wat ouder worden, gewoon die leeftijd blijven; alles in de wereld in mijn eigen handen hebben, en in luxe leven, tienduizend jaar lang, en dan verloren zijn aan het einde van de tienduizend jaar. Of op een andere knop drukken en onmiddellijk sterven met Eeuwig Leven.” Ik zei: “Ik zou op de knop voor Eeuwig Leven drukken zonder twee keer na te denken. Want wat als . . .”

⁹ Toen draaide hij zich om en hij zei: “Juist. Wat als wij tienduizend jaar geleefd hadden, en dan vanavond, om acht of negen uur, onze tienduizend jaar om waren?” Daar hebt u het.

¹⁰ Er is dus niets groter dan Eeuwig Leven. En het is voor ons allemaal. “Wie wil, mag komen.”

¹¹ Nu, God gaat een man niet verantwoordelijk houden voor, omdat hij een zondaar is, want hij werd als zondaar geboren. Maar waar God een mens verantwoordelijk voor gaat houden, is omdat hij een zondaar blijft. Hij hoeft geen zondaar te blijven, want er is een voorziening gemaakt voor zijn rechtvaardiging door Jezus Christus. Dus wij vertrouwen er vanavond op dat als er sommigen binnen of buiten zijn die Christus nog niet hebben aanvaard, dat dit de avond zal zijn dat er iets zal worden gezegd of gedaan dat u wakker zal schudden tot de plaats dat u weet dat u Christus nodig hebt.

¹² En als u Hem dan slechts als uw persoonlijke Redder hebt aangenomen, en de Heilige Geest nog niet hebt ontvangen, vertrouw ik erop dat u het vanavond zult ontvangen.

¹³ Ik zie hier enkele mensen van de tabernakel. Ik ga dit zeggen over de grote zus. Zie? Eén ding dat de tabernakel daar nodig heeft, in onze kerk, in de tabernakel in Jeff, is een herinwijding en een hervulling van de Heilige Geest. Juist. Dat iedereen naar het altaar gaat en bidt totdat ze een vernieuwing van de Heilige Geest krijgen, de hele kerk gevuld wordt met de kracht van God; dat is wat wij nodig hebben. Niet alleen de tabernakel daar, maar het Lichaam van Christus, universeel, het heeft een hervulling nodig. Ik hou ervan hoe . . .

¹⁴ David op een dag zei: “Herstel in mij de vreugde van mijn redding.” Hij had nu zijn redding niet verloren, maar de vreugde ervan. En wanneer het tot een plaats komt waar ik niet kan genieten van mijn godsdienst, mijn redding, dan is er ergens iets mis, want: “Het is vreugde onuitsprekelijk en vol van heerlijkheid.” Een van hen zei: “Proef en zie dat de Here goed is. Het smaakt als honing in de rots.” O, ik ben zo blij dat ik Dat heb geproefd. De Here is goed. En ik hou van honing, maar ik heb er nog nooit zo een geproefd. Dat is de beste die ik ken.

15 Nu, wij gaan meteen door met de dienst, en kijken of we vervroegd uit de kerk kunnen zodat de mensen morgen naar hun plaatsen van aanbedding of naar hun werk kunnen, en hun huizen.

16 En nu kijken we uit naar een geweldige samenkomst zo meteen aan de westkust. En we vragen om en verzoeken de gebeden van deze kerk, en al deze mensen, om voor mij te bidden.

17 Vanmorgen is er iets gebeurd. Ik ben zelden in een kleine kerk geweest zonder dat God iets speciaals voor mij deed. Ik hou daar gewoon van. En vanmorgen, nadat ik klaar was met prediken, helemaal in de orde, viel de Heilige Geest onder ons, en gaf een boodschap aan broeder Jackson, die me de hele middag bijgebleven was. Eerlijk gezegd zorg ik ervoor dat ik de band krijg zodat ik hem over en weer kan afspelen, ik het op kan pikken. Want de laatste tijd voelde ik me. . . Mijn vrouw hier weet het. Ik heb het haar verteld, dat de Here mij meteen op de een of andere manier zou bezoeken. En misschien was het die boodschap van vanmorgen, want het heeft mij een andere inzicht gegeven. Het gaf mij een tekst waarover ik even over wil spreken.

18 Ik wil nu lezen uit het Boek Exodus, het 14e hoofdstuk en het 15e vers.

*En de HERE zeide tot Mozes: Waarom roept gij tot Mij?
Spreekt tot de kinderen Israëls, dat zij voorttrekken:*

19 Mag ik ook het 16e voorlezen.

Maar. . . hef uw staf op, . . . strek uw hand uit over de zee, en spleijt haar: en de kinderen Israëls zullen over het droge grond door het midden van de zee gaan.

20 Moge de Here Zijn zegeningen toevoegen aan het lezen van Zijn Woord.

21 En nu, laten we onze hoofden een ogenblik buigen voor gebed. En als er hier mensen zijn die herinnerd willen worden in dit gebed, moge u het aan God bekendmaken door een opgeheven hand. Moge de Here u uw verlangen geven.

22 Here, wij wandelen nu plechtig en eervol en als een kind op de geheiligde gronden van gebed. Wij leggen alle last af, elke zonde, elke gedachte die ons zo lichtelijk omringt opdat wij met geduld de wedloop mogen lopen die voor ons gesteld is. En terwijl we deze gezegende, geheiligde zandgronden van gebed betreden, dit wetende, dat Jezus zei: "Als u de Vader iets vraagt in Mijn Naam, zal Ik het doen." En nogmaals staat er geschreven: "Indien gij in Mij blijft, en Mijn Woord in u, vraag wat u wilt, en het zal u geschieden."

23 Dan komen wij, Here, niet in de naam van deze kleine kerk, of in de naam van haar voorganger, hoewel wij hen liefhebben, en ook niet in onze eigen naam, want wij hebben niets dat wij daardoor zouden kunnen aanbieden. Maar we komen in

die algoeozame Naam van de Here Jezus, Die ons de belofte gaf: dat als wij vragen in Zijn Naam, wij alles zouden kunnen ontvangen wat wij vragen.

²⁴ En we zouden niets willen vragen dat een mythe was. Wij zouden alleen dat willen vragen wat U behaagt. U kent onze omstandigheden. U weet wat wij nodig hebben. U weet wat deze kleine kerk nodig heeft en wat ieder individu nodig heeft. En wij willen U bidden, Here God, om ons te geven naargelang onze behoeften. Moge de grote Heilige Geest neerdalen op dit gebouw, en onder deze mensen, en deze groep heiligen zodat de Heilige Geest de toegang mag hebben tot ieder hart hier vanavond, van de kleinste van de kinderen tot de oudste. Sta het toe, Here.

²⁵ Deze handen die omhooggingen, U hebt ze ongetwijfeld gezien, Here. Als een mus al niet op straat kan vallen zonder dat U het weet, hoeveel te meer weet U het wanneer een kind van U zijn hand naar de hemel opheft voor brood. Er is ons beloofd dat hij geen steen daarvoor in de plaats zal krijgen. Wij weten dat U hun het brood zult geven waar ze om vragen. En we zouden U willen vragen om al degenen te gedenken die ziek en aangevochten zijn.

²⁶ Zo blij om van broeder Rogers te horen dat hij zei dat hij zich goed genoeg voelde om naar zijn werk te gaan. Wij zijn daar zo blij om, Here, en bidden dat U hem zult genezen, dat die kanker de—zijn weg niet zal hebben, maar gestopt zal worden door het Bloed van de Here Jezus. Door geloof plaats en wij het Bloed van de Here Jezus tussen de doodskanker en onze broeder.

²⁷ Nu vragen we namens al degenen die behoeftig zijn, overal. Verkrijg glorie voor Uzelf. Eer Uw Woord, Here, dat wij gelezen hebben. En geef ons een geweldige genezingsdienst. Voor de glorie van God vragen wij het in de Naam van de Here Jezus. Amen.

²⁸ Als tekst vanavond zou ik drie woorden willen gebruiken: *Waarom Schreien? Spreek!* En als onderwerp zou ik willen gebruiken: “De houding van mensen ten opzichte van Gods gezalften,” slechts voor een korte tijd, misschien twintig of dertig minuten, dan beginnen we met de gebedsrij.

²⁹ God had Mozes geroepen, een bijzondere roeping. En wanneer God een man roept en hem zalft voor een—een bepaalde taak, verwacht Hij dat die man dat tot op de letter uitvoert. God wil een man geen opdracht geven, en hem er dan over zien aarzelen. Hij wil dat hij direct voorwaarts gaat en precies doet wat hem is opgedragen. Kijk niet naar rechts of links; ga gewoon voorwaarts.

³⁰ En de kinderen van Israël waren al zo'n vierhonderd jaar in slavernij, maar God had beloofd dat Hij hen zou bezoeken. En God houdt elke belofte die Hij doet. Hij kan niet liegen. Hij is God. En de tijd was gekomen voor deze bezoeking.

31 En ik geloof vanavond, als parallel te geven, dat God een belofte deed, dat Hij weer zou terugkeren. En ik geloof dat wij dicht bij die tijd zijn. Vanmorgen, toen ik over dat onderwerp sprak, kon ik bijna de—de stroom voelen, als het ware; van de nabijheid van de Here Jezus.

32 Nu, Mozes, die voor dit doel werd geroepen, maar hij was een man. God leidde hem tachtig jaar op voordat Hij hem ooit kon gebruiken; veertig jaar in het paleis en veertig jaar in de wildernis.

33 God kan een man trainen, al heeft Hij er honderd jaar voor nodig, voor dertig minuten werk. God weet hoe Hij moet trainen.

34 Wat de scholen veertig jaar in Mozes hadden gestopt, het duurde veertig jaar om het eruit te krijgen. Maar één keer in de tegenwoordigheid van de Zalving, één keer in de tegenwoordigheid van de brandende struik, wist hij meer over God dan hij in de tachtig jaar van zijn leven in boeken had geleerd.

35 God leidt Zijn mannen op, en zalft hen vervolgens, geeft hen ervaring, leidt hen door de strenge training, door de zandgronden van brandende bestraffing heen, beproeving, testen. Hij doet dat niet alleen met Zijn profeten, maar Hij doet het ook met Zijn kinderen. “Iedere zoon die tot God komt, moet gekastijd en beproefd worden,” getest door Zijn Woord. Zie, wanneer de druk komt, de zware tijd, wanneer u de dood onder ogen moet zien, bent u in staat om daar op het Woord van God te staan en te zeggen: “God zei het. Dat maakt het vast”?

36 En God had zo’n man geroepen, en die man was Mozes. Maar Mozes, heel veel zoals wij, elke keer dat het tot een plaats kwam waar iets moest gebeuren, riep Mozes: “O Here, wat moet ik op deze plaats doen?” Nu, is dat niet precies hoe wij doen? God had hem gezegend en hem gezalft boven zijn broeders, hem een boodschap en een bediening gegeven die sinds die dag, tot die dag, niet op de aarde was geweest. En nog, elke keer dat er iets gebeurde, rende Mozes ermee naar God: “Here, wat moet ik doen? Wat moet ik in dit geval doen?”

37 God werd er een beetje moe van, geloof ik. Hij zei: “Waarom schrei je tot Mij? Spreek tot de mensen en ga voorwaarts.” Tjonge, als het er ooit op leek dat ze zich moesten terugtrekken, dan was het toen; maar bij God is geen terugtrekken.

38 Er is geen plaats om terug te trekken, in God. Ga voorwaarts. Zegt de dokter: “Het is kanker,” ga voorwaarts. Als hij zegt: “Het is tuberculose,” ga voorwaarts. Als de duivel zegt: “U kunt *dit* niet opgeven,” ga voorwaarts. Als ze thuis zeggen dat u een fanatiekeling zult worden; ga voorwaarts. Als de kerk u wegstuurt; ga voorwaarts. Er is geen terugtrekken bij. Ga voorwaarts.

“Spreek, en ga voorwaarts.”

39 Spreek (wat?) Zijn Woord, en ga voorwaarts. “ZO SPREEKT DE HERE,” en ga voorwaarts. Schrei tot de mensen.

40 Maar het volk kwam toen in opstand en zei: “Het was beter geweest dat wij in Egypte gestorven waren. Het was beter geweest dat wij graven hadden met onze namen dan dat de hyena’s en de gieren aan onze beenderen zouden pikken in deze wildernis. Waarom hebt u ons hierheen gebracht?” Nadat zij gezien hadden dat God Mozes had bevestigd om Zijn dienstknecht te zijn.

41 God, wanneer God in een persoon komt, of tot personen, in een samenkomst, in een man of een vrouw, betuigt Hij Zijn tegenwoordigheid. God bewijst dat Hij daar is. Want wanneer God komt, beginnen bovennatuurlijke tekenen te verschijnen. Deze persoon wordt een veranderd persoon. Ze zijn niet meer zoals ze vroeger waren. De zonde is uit hun leven verdwenen. Angst en twijfel zijn verdwenen; frustratie. Ze zijn solide, stabiel. Leven of sterven, het is Christus. Het maakt hen niet uit wat komt of wat gaat. Niets schudt hen. Zij gaan voorwaarts.

42 En Mozes piekerde met het volk, en het volk piekerde met Mozes. En hij zei: “Wat moeten we doen?”

En: “Ga voorwaarts,” was het antwoord.

43 Nu zeiden zij: “Wij zijn in deze woestijn, en de legers van Farao naderen ons, zij hebben hun kamp vlak achter ons opgeslagen.” Maar Mozes wist God te gehoorzamen.

44 En als God een vertegenwoordiger stuurt, en Hij deze vertegenwoordiger zalft, en hem de wereld in zendt, dan moeten de mensen die vertegenwoordiger gehoorzamen. Het is altijd zo geweest, door de hele Bijbel heen.

45 Mozes werd geroepen voor de taak. God had in het Woord gezegd dat Hij het zou doen. Hij beloofde dat Hij op die dag zoiets zou zenden, om hen te bevrijden. En God deed Zijn deel, zond Mozes. En de kinderen van Israël, alleen omdat kleine struikelingen en dergelijke langskwamen om hen te beproeven, faalden zij om met Mozes mee te marcheren.

46 Nu, is dat niet net als vandaag? We zien de Boodschap voortkomen. We zien de Gemeente oprijzen tot een plaats op de vleugels van de Heilige Geest totdat de kracht van God iedere persoon daarbinnen aangrijpt. De heerlijkheid van God neervalt en tekenen en wonderen plaatsvinden. In minder dan een week wordt Satan toegestaan in die gemeente te komen. Waarom doet hij dat? God staat het toe. En dan begint de gemeente te murmureren, terug te vallen. “Misschien was het niet zo.” Daar is waar wij falen. Dat is het falen van de gemeente. Ongeacht wat er gebeurt, het is God. Ga voorwaarts.

47 “Wel,” zegt u, “daar is broeder *Die en die*. Ik schreeuwde de overwinning uit met hem, maar hij is weer aan. . .” Het maakt

niet uit wat hij gedaan heeft, dat heeft niets met u te maken. “Wel, *die en die* professor zei dat Dat niet juist was, dat dat niet van de—de Here was.” Ongeacht welke professor dat zei, u bent degene die op de heilige grond heeft gestaan. U bent degene die bij de brandende braambos was.

⁴⁸ Wat als de professoren van Egypte, wat als Farao tegen Mozes zou hebben gezegd: “O, u beeldt u maar in dat u een braambos had gezien. U dacht dat u een . . . Dat was een gebrul in uw oren”? Mozes wist waar hij stond. Mozes wist Wat tot hem sprak.

⁴⁹ En ieder mens die uit de Geest van God is geboren, weet wat tot hem spreekt wanneer de Heilige Geest komt. Het spreekt van vrede die het verstand te boven gaat.

⁵⁰ Mozes werd geroepen. Hij, en God toen . . . Nadat Mozes zijn roeping had ontvangen, ging hij naar Egypte. Toen moest hij het volk zover krijgen dat ze hem geloofden. Nu, hij was de gezalfde profeet van de Here, maar de mensen geloofden hem niet; hoewel Hij, God het bewees, door tekenen en wonderen die Hij deed. En omdat ze Mozes, de dienstknecht van de Here, niet geloofden, daarom vielen ze in de wildernis en ieder van hen stierf, die Egypte verliet. Niet één van hen werd gered. Iedereen stierf en kwam om behalve Jozua en Kaleb, die begonnen waren, want zij murmureerden en klaagden tegen de betuigde Boodschap die God in de Bijbel had gesproken.

⁵¹ O, als ik daaraan denk! Als God iets belooft, houdt God Zijn Woord. En wanneer God dat Woord voor u bevestigt, geloof het dan. God beloofde: “In de laatste dagen zou Hij Zijn Geest uitstorten, op alle vlees. En uw jonge mannen zullen visioenen zien, de oude mannen zullen dromen dromen. En op Mijn dienstknechten en dienstmaagden zal Ik van Mijn Geest uitstorten. En tekenen vertonen in de hemelen, en op de aarde, en grote tekenen en wonderen zouden plaatsvinden in de laatste dagen.” En hier zijn wij in de laatste dagen, en God houdt Zijn Woord. De Heilige Geest is hier, en het betuigt de Komst van de Here Jezus. En de mensen wijzen het af en murmureren ertegen, precies zoals het toen was. Dat is onze bevrijding.

⁵² Mozes was de—de wegwijzer van de bevrijding van Israël, volgens Gods Woord. De tijd naderde. God zond Mozes. Hij was Gods Licht voor die dag.

⁵³ En vandaag nadert de tijd. Atoombommen staan gereed. De wereld zal binnenkort aan stukken worden geblazen, as over de hele aarde, niets dan vulkanische as. De tijd is nabij. En God beloofde dat Hij Zijn Geest zou uitstorten en Zijn Gemeente eruit zou nemen. En de Heilige Geest is hier om dat te vertegenwoordigen, met tekenen en wonderen, bewijzend dat Hij Dezelfde Jezus Christus is, in de vorm van de Heilige Geest, Die hetzelfde werk doet als Hij deed toen Hij hier op aarde was.

54 Het verblindt de mensen. Het Evangelie verblindt de mensen altijd, als ze hun ogen niet openen. Of u loopt, of het verblindt de mensen.

55 Ja, elk geval in de Bijbel, wanneer God een boodschapper zond, en die boodschapper ontvangen werd, was er een opwekking in die tijd. Maar als ze niet werden ontvangen, was er geen opwekking, maar er volgde gewoon chaos op het ongelooft.

56 Zo is het ook vandaag, niets minder. Ik denk dat ik vandaag één vrouw zou willen noemen waar ik aan denk in de Bijbel. En zij was slecht om mee te beginnen, verrot tot op het bot. Een jonge, mooie vrouw, genaamd Rachab. Ze was een heiden om mee te beginnen. En ze was een prostituee op straat. Maar ze hoorde dat er een God was, geen afgod die stom zat of een verklaring van geloofsbelijdenissen; maar een God Die onder Zijn volk leefde en hen zelfde, en tekenen en wonderen volgden hen. Zij hoorde ervan.

57 Op een dag kwamen er twee vertegenwoordigers naar Jericho. En snel, zij op straat als prostituee, ze riep hen, nam ze mee in haar huis. Zei: “Ze zitten achter u aan.” En ze verborg hen.

58 En ik hou van haar houding. Ze zei nooit: “Ik zal geloven, wanneer ik de grote gezalfde Jozua een of ander teken zie doen. Als ik Mozes enkele van de tekenen had kunnen zien doen, had ik geloofd.” Maar zij zei: “Ik heb gehóórd.”

“Geloof komt door het horen, het horen van het Woord.”

59 “Ik heb gehoord dat de God van de hemel, Die de ware God is, met u allen is. En Hij heeft grote tekenen en wonderen gedaan. Hij droogde de Rode Zee op. Hij bracht plagen over Egypte. We zien hoe Hij de vijand in uw handen had overgeleverd, en ons hele land huivert daardoor. Ik vraag om genade.”

60 Ze zei niet: “Ik zal eerst deze God moeten zien. Laat mij mijn oordeel vellen en nemen wat mijn Schrift daarover zegt.” En, ziet u, ze zou het nooit gevonden hebben.

61 Maar: “Geloof komt door het horen, het horen van het Woord van God,” en zij geloofde.

62 En toen deze woorden naar Jozua werden teruggebracht. . . Het woord *Jozua* betekent “Redder,” zoals *Jesus*. De. . . Toen het naar Jozua werd teruggebracht, Gods gezalfde, mocht haar huis blijven staan. En toen het volk dertien keer rond de muren van Jericho marcheerde, en de bazuin liet klinken, viel elke plaats op die muur, behalve haar huis, omdat zij geloofde voordat zij iets had gezien. Zij accepteerde het. Zij zei: “Het zijn dienstknechten van de Allerhoogste God, en ik zal het ontvangen op basis van het te horen. Ik geloof het.” Geloof komt door het horen. Zij hoorde het. Zij geloofde het. Zij aanvaardde het.

63 En let op, ze zeiden: “Bind dit scharlakenrode touw waarmee u ons hebt laten zakken, bind het vast aan het raam.” Dat “rood” sprak van het Bloed van Jezus, de verzoening. En elke plaats in die muur viel, behalve het huis van Rachab. Het bleef boven op de muur zitten. God eerde haar. En Hij. . . Zij zag daar een even groot wonder geschieden als het opdrogen van de Rode Zee. Want de hand van Jehova was over die kleine plaats, om het te beschermen. Zij had het aangenomen, Gods gezalfde. Gods dienstknechten gingen daarheen, gezalfd, en zij geloofde het. Voordat ze wonderen zag, geloofde ze het hoe dan ook, en nam het aan.

64 Elia, de profeet van de Here, gezalfd. O ja, God zalfde hem om profeet te zijn. Hij was voorganger Elia. Ik denk niet dat Izebel hem zo zou willen noemen, maar hij was hoe dan ook haar voorganger. God maakte hem tot haar voorganger, dus haatte ze hem. En God vertelde hem, zei: “Ga de berg op en ga daar zitten. Ik heb de kraaien bevolen om u te voeden. Ik zal u water geven uit de beek Kerit.” En hij ging daar zitten.

65 En de koning zei: “Ga die fanatiekeling halen en breng hem hierheen.” En de soldaten, allen gewapend met het bevel van de koning, ze begonnen de heuvel op te gaan.

66 En Elisa stond waarschijnlijk op en zei zoiets als dit: “Heren, dit is een geheiligde plek. Ik ben door God geroepen om zijn profeet te zijn. Hij heeft mij opgedragen om op deze grond te staan, en Zijn boodschap te verkondigen. En de boodschap die ik voor jullie heb: ‘Nader deze grond niet.’” Amen. “Blijf hier vandaan, u onbesnedenen. Hebt u niet gelezen toen Mozes, de dienstknecht van de Here, de rivier overstak, en de onbesnedenen hem probeerden na te bootsen? Zij verdronken allemaal. Blijf van deze grond af.”

67 “O,” zeiden ze, “die oude kwakzalver! Van welke school is hij? Wij gaan er toch naar binnen.”

68 Elia zei: “Als ik een man van God ben, laat vuur uit de hemel vallen en mijn bediening betuigen.” En rond die tijd viel er vuur en verbrandde er een vijftigtal.

69 De koning zou gezegd kunnen hebben: “De bliksem trof ze.” Dus stuurde hij er nog eens vijftig, en hetzelfde gebeurde. Ongeloof.

70 Mannen die de gezalfde Gemeente van de levende God bespotten en uitlachen en de spot ermee drijven, zullen op een dag in een hel vergaan. Zullen niet slechts een paar minuten branden. Het kan een lange tijd zijn.

71 Het is dus geheiligde grond. Gods gezalfdens staan daar. Geen onbesnedenen of onrein ding kan die plek binnenkomen. Dat is waar. Als de nabootsers proberen te handelen alsof ze het doen, zult u ontdekken dat ze al snel op niets uitlopen. Maar wat betuigen de nabootsers? Dat er een echte is. Er is een echte

God. Er zijn mensen die willen. . . Ze geloven het niet, maar ze willen doen alsof ze het geloven. Maar een persoon die God kent, is een mens die wedergeboren is uit de Heilige Geest en vervuld met de kracht van God, met een “ZO SPREEKT DE HERE,” en voorwaarts gaat. Ze weten dat iets hun hart heeft geraakt. Ze weten dat ze in orde zijn.

⁷² Dus Elisa was een man van God, gezalfd, die ze niet geloofden.

⁷³ Kijk naar David toen hij bij Nathan de profeet zat. David, een man naar Gods hart, en hij was de gezalfd. God zalfde hem tot koning. David was niet alleen een koning, maar hij was ook een profeet. Dus Nathan was de grote profeet van de natie. David was min of meer een dichter, en een profeet; liedjesschrijver, muzikant. En profetie is eigenlijk, in zijn oorspronkelijke vorm, meer als een—een lied, wanneer ze profeteren.

⁷⁴ Vervolgens, op een dag toen de profeet en de koning samen zaten, zei David: “Het is niet juist dat ik in een huis van cederhout woon, en de ark van mijn God onder een tent.”

⁷⁵ En ik wil dat u luistert naar de opmerkelijke woorden van Nathan. Hij zei: “David. . .” O, faal nou niet om dit te vatten, lees tussen de regels door. “David, doe alles wat in uw hart is, want God is met u.” O, als ik daaraan denk! “David, doe alles wat in uw hart is, want God is met u.”

“Waarom tot Mij schreien?”

⁷⁶ Is God met u; spreek en ga voorwaarts. Heeft God u gezalfd; ga verder. Blijf niet aarzelen en *dit, dat* of het *andere* zeggen. “Moet ik God geloven? Moet ik Hem hiervoor vertrouwen?” Vertrouw Hem voor elke ademtucht die u neemt.

⁷⁷ Het was de grote Generaal Stonewall Jackson, die mijn favoriete generaal is geweest sinds Jozua. Stonewall Jackson werd eens gevraagd: “Hoe kunt u standhouden, met slechts een handvol mannen, terwijl de tegenstand zo groot is?”

⁷⁸ Dat is hoe hij zijn naam kreeg: “Stonewall.” Hij zou niet wijken. Hij kende geen terugtrekking. Waar haalde zo’n man zijn inspiratie vandaan? Een man, toen de Yankees met duizenden tegelijk kwamen en hij daar in de minderheid stond, maar ze zouden hem nooit omver krijgen. Hij stond als een stenen muur. De rest allemaal van het rebellenleger had zich teruggetrokken! Ryans kwam langs en zei: “Wat is er aan de hand met Jackson? Waarom vertrekt hij niet?” Hij zei: “Hij staat als een stenen muur.” Daar kreeg hij zijn titel van.

⁷⁹ De andere generaals vroegen hem, zeiden: “Meneer Jackson. . .” Een nogal kleine kerel met zwart haar en blauwe ogen, was maar ongeveer 1 meter 58 lang, zeer bescheiden, mild sprekend kleine kerel. Zei: “Meneer Jackson, hoe kunt u standhouden met zo’n oppositie?”

⁸⁰ Schuchter trapte hij met zijn laars op de grond. Hij zei: “Ik neem nooit een slok water tenzij ik God er eerst voor dank.”

⁸¹ Dat is waar het is. Er is geen terugtrekking in God. “Spreek en ga voorwaarts.” Dat is juist. Dat is Gods opdracht aan Zijn Gemeente. Wij hebben geen tijd om te verslappen.

⁸² Ze zeggen: “De opwekking is voorbij.” Het is niet voorbij. Ga voorwaarts. “Het is tijd dat Pinksteren uitgespeeld is.” Dat is niet zo. Het is tijd voor Pinksteren om op te staan in de Naam van Jezus Christus en voorwaarts te gaan. Er is geen terugtrekken. Er is geen blijven op dezelfde grond. Laten we met de Geest meebewegen, of de Geest zal verder gaan naar iemand anders en u laten staan. Volg het.

“Doe alles wat in uw hart is, want God is met u.”

⁸³ Toen Jezus kwam: De Bijbel zei, Petrus zei: “Op de dag van Pinksteren, Jezus van Nazareth, een Man Die God onder u bewezen heeft (hoe?) door tekenen, mirakelen en wonderen die Hij in uw midden gedaan heeft. Want u bent allemaal zelf getuige hiervan.” Wat was Hij? Hij was een met tekenen Werkende, gezalfd. Op een andere plaats staat: “Jezus van Nazareth, een Man Die van God is bevestigd onder u.” Gods goedkeuring lag op Hem. Hoe heeft Hij Hem bevestigd? Door tekenen, wonderen.

⁸⁴ Jezus zei: “Als Ik de werken van Mijn Vader niet doe, geloof Mij dan niet. Maar als Ik de werken van Mijn Vader doe, geloof dan de werken, als u Mij als Mens niet kunt geloven.” Met andere woorden zei Hij: “Als u niet kunt geloven dat—dat Ik Hem ben, zult u in uw zonden omkomen. Maar als u Mij niet gelooft, geloof dan tenminste de werken die Ik doe.” O, Hij werd door God bevestigd, door tekenen.

⁸⁵ Nicodemus drukte het goed uit, toen hij 's nachts kwam. En hij zei: “Goede Meester, wij weten dat U een leraar bent die van God is gekomen.” Amen. Zij konden het niet verbergen. “Wij weten dat U een leraar bent die van God gekomen is, want niemand kan de dingen doen die U doet, de werken die U doet, tenzij God met hem was.” Ze beseften dat Hij door God was bevestigd, door God gezalfd was. Hij was Gods dienstknecht.

⁸⁶ De kerk moest het erkennen, hoewel ze Hem haatten. Ze noemden Hem een duivel. Ze probeerden allerlei uitvluchten te vinden. Maar toen het erop aankwam de feiten onder ogen te zien, geloofden ze dat Hij de Gezalfdde was, maar ze hechtten meer waarde aan hun traditie dan aan de zalving van God.

⁸⁷ Mannen en vrouwen vandaag de dag zullen zich aansluiten bij een of andere sociale status in de kerk, zich aansluiten bij een of andere intellectuele groep, want ze houden ervan om in de intellectuele kringen te komen, terwijl ze weten dat de Geest van God Leven heeft en Zich beweegt. Christus is Dezelfde gisteren, vandaag en voor altijd. En zoals Hij toen was, zo is Hij nu, en zal Hij voor altijd zijn. En de Boodschapper van God is hier,

de Heilige Geest. Om het te verwerpen is de dood; om het te ontvangen is Leven. Bewezen! Hoe nemen mensen het aan?

⁸⁸ Nu, de Heilige Geest heeft één Boodschap: “Spreek het Woord. Ga voorwaarts.” Dat is juist. “Schrei niet tot Mij. Daar is het Woord. Spreek het en ga voorwaarts,” ZO SPREEKT DE HERE. Dat is de Boodschap van de Heilige Geest.

⁸⁹ Vervolgens begonnen de mensen te murmureren. Zij vielen. We willen niet murmureren.

⁹⁰ Wat zijn de werken die Jezus deed? Hij zei: “Mijn werken maken Mij bekend. Mijn werken bewijzen Wie Ik ben. Mijn werken betuigen Mij.”

⁹¹ Toen God Mozes zond, betuigden de werken hem. Toen God Elia zond, betuigden de werken hem. Wanneer God een man zalft, betuigen zijn werken hem.

⁹² Toen God de Heilige Geest zond in deze laatste dagen, hebben de werken het betuigd. Toetreden tot een kerk, toetreden tot een organisatie, een geloofsbelijdenis of een doctrine aanvaarden; als dat de Heilige Geest is, dan is er altijd een Heilige Geest geweest in allerlei religies. Maar deze Heilige Geest moet dezelfde Heilige Geest zijn die Hij was op de dag van Pinksteren, of het is niet diezelfde Heilige Geest. Het moet nooit veranderen. Het is dezelfde Geest. Het moet voor immer leven.

⁹³ Jezus zei: “De werken die Ik doe; hij die in Mij gelooft. . .” Johannes 14:7. “Hij die in Mij gelooft, de werken die Ik doe, zal hij ook doen. Hij die in Mij gelooft!”

⁹⁴ Niemand kan geloven dat Jezus Christus de Zoon van God is totdat hij de Heilige Geest heeft ontvangen. U neemt het alleen aan door geloof en het te aanvaarden. U kunt niet zeggen dat het zo is. U kunt zeggen: “Ik geloof dat het zo is.” “Maar niemand kan Jezus de Christus noemen totdat de Heilige Geest in hem is.” De Bijbel zei dat. De Heilige Geest moet eerst binnenkomen, dan getuigt Hij. U weet zelf dat Jezus de Christus is, omdat Hij in u leeft. Dan introduceert diezelfde Heilige Geest Zich door de mensen: “En deze tekenen zullen hen volgen die geloven.”

⁹⁵ En de kerk lacht erom en drijft er de spot mee. Wij leven gewoon in die dag. De—de atmosfeer die wordt opgeladen voor een atoombom, voor oordeel.

⁹⁶ De Gemeente maakt zich klaar voor een Opname. Wij zijn aan het wachten. Verwachtingen, aan het wachten! De Gemeente wacht op de Komst van de Here.

⁹⁷ De wereld huivert en vraagt zich af wie als eerste de bom bij de andere krijgt. Het maakt ons niet uit welke er daar komt. Wij gaan *Hier* naartoe, dus het maakt niet uit welke er aankomt. Het heeft niets met ons te maken.

⁹⁸ Wij zijn gewoon blij, gelukkig, en geloven dat wij op een dag een geluid uit de hemel zullen horen, en hier zal Hij komen. En

Zijn Gemeente zal in de lucht worden opgenomen om Hem te ontmoeten, en bij Hem te zijn.

⁹⁹ “Hij die in Mij gelooft, de werken die Ik doe, zal hij ook doen.”

¹⁰⁰ Petrus zei: “Jezus van Nazareth, een profeet, gezalfd, gezalfd en bewezen, door God, onder u allen, wat u allen zelf weet.”

¹⁰¹ De Bijbel zei ook dat “God Jezus Christus zalfde met de Heilige Geest, en dat Hij rondging om goed te doen en de zieken te genezen.” Dat was een teken, dat Hij was wat Hij beweerde te zijn.

¹⁰² Dat is de manier waarop God het zendt. Dat is de manier waarop het in de laatste dagen zou komen. En de Heilige Geest Die in de laatste dagen komt, is er niet om ons naar een geloofsbelijdenis te trekken, is niet om ons tot een kerk te trekken. Het is er om ons naar God te trekken en bovennatuurlijke tekenen zullen die Heilige Geest volgen. Wat zijn de tekenen van de Heilige Geest? Als Jezus van Nazareth een Man was Die door God bewezen was, gezalfd met de Heilige Geest, laten we dan eens kijken wat voor een Boodschap Hij had. Wat deed Hij dan? Hoe handelde Hij? Kijk naar Zijn handelswijze, dan kunnen wij Zijn handelswijze volgen.

¹⁰³ We ontdekken dat toen Hij voor het eerst in Zijn bediening kwam, op dertigjarige leeftijd, toen Hij gezalfd werd met de Heilige Geest; als eerste ontmoette Hij een man, die—die Petrus heette. En Hij vertelde hem, zei: “Uw naam is Simon, en u bent de zoon van Jonas.” En hij geloofde Hem.

¹⁰⁴ Waarom? Mozes had voortijds gesproken, en hij zei: “De Here uw God zal een Profeet doen opstaan net als ik. Dat zal het teken zijn. Dat u het zult weten. Hij zal een God-Profeet zijn. Die Messias zal zowel God én Profeet zijn, en Hij zal het teken van een Profeet doen, wanneer Hij dat doet.”

¹⁰⁵ Zoals de Joden vandaag de dag. Lewi Pethrus stuurde meer dan een miljoen Bijbels naar die Joden, Nieuwe Testamenten, die vanuit andere delen van de wereld kwamen en nog nooit van Jezus gehoord hadden. Waren daar al vijftienghonderd jaar. Zij begonnen dat Nieuwe Testament te lezen. En ze zeiden: “Als dit de Messias is; wij weten dat de Messias een God-Profeet zal zijn. Als dit de Messias is, en Hij is niet dood, maar Hij leeft weer, laat ons Hem dan het teken van de Profeet zien doen. Wij zullen Hem geloven; want ik—onze Messias is een God-Profeet.”

¹⁰⁶ Jezus zei, toen Hij Petrus ontmoette, Hij zei: “Uw naam is Simon. En de naam van uw vader is Jonas.” En Petrus viel aan Zijn voeten. Hij wist dat dat Degene was over Wie werd gesproken. Onmiddellijk vertrokken ze, gingen naar . . . Filippus ging Nathanaël halen, en vertelde hem wat hij had gevonden.

107 En toen Nathanaël voor Hem kwam, zei Hij: “Daar is een Israëliet in wie geen bedrog is.”

Zei: “Rabbi, wanneer hebt U mij ooit gekend?”

108 Hij zei: “Voordat Filippus u riep, toen u onder de boom was, zag Ik u.”

109 Hij zei: “U bent de Zoon van God. U bent de Koning van Israël.” Zij wisten Wie dat was.

Die Samaritaanse, toen, zij zei. . .

110 Toen Hij zei: “Breng Mij wat te drinken.” Die vrouw, het volk van Samaria. Zei: “O, de. . .” Zei: “Breng Mij te drinken.”

111 Zei: “Het is niet volgens de gewoonte dat u Sa- . . . u Joden zulke dingen aan Samaritanen vragen. Ik ben een vrouw uit Samaria.”

112 Hij zei: “Maar als u wist met Wie u sprak, zou u Mij om drinken vragen. Ik zou u water geven dat u hier niet komt putten.”

113 Het gesprek ging een tijdje door totdat Hij zag waar haar problemen lagen. Hij zei: “Ga uw man halen en kom hier.”

Ze zei: “Ik heb geen man.”

114 Hij zei: “Dat is juist. U hebt er vijf gehad, en degene met wie u nu leeft is niet uw man. U hebt terecht gezegd.”

115 Zij zei: “Meneer!” O broeder, onmiddellijk, de Geest van God op die vrouw! “Meneer, ik bemerk dat U een profeet bent. Wij weten dat de Messias zal komen, en wanneer Hij komt, zal Hij ons deze dingen vertellen. Maar wie bent U?”

Hij zei: “Ik ben Hem.”

116 Zij liet die waterpot vallen en liep gelijk weg. Ze kreeg te drinken uit een Bron die in haar ziel opborrelde. Ze rende de stad in en zei: “Kom, zie een Man Die mij de dingen heeft verteld die ik heb gedaan. Is dat niet de Messias?”

117 Dat was Hem gisteren. Dat is Hem vandaag. Dat is voor altijd Dezelfde. “Jezus Christus, Dezelfde gisteren, vandaag en voor immer.” Waarom treuzelen wij? Waarom zitten wij het ons af te vragen? Vragen wij ons af of God zal genezen of niet? Wij hebben Hem de duizenden zien genezen: blinden, zieken, kreupelen, lammen. Zij die dood zijn en dood verklaard, staan weer op, onder de kracht van het gebed des geloofs. De Heilige Geest openbaart en honderden worden genezen: blinde ogen, dove oren. De wereld probeert het te negeren. Ze proberen het van zich af te schudden, maar ze kunnen het niet. Het komt meteen weer terug. Het ligt voor hen. U kunt Hem niet van uw handen afschudden.

118 Toen Pinksteren voor het eerst opkwam, veertig jaar geleden, zeiden ze: “Het zal niet blijven duren. Het is een stel heilige rollers.” Blijven duren? Het is de snelst groeiende kerk ter

wereld. Vorig jaar bracht het een miljoen vijfhonderdduizend bekeerlingen voort, wat meer is dan alle andere kerken bij elkaar. Eén miljoen vijfhonderdduizend, vorig jaar. Daar hebt u het. Het brandt niet op. Het—het is niet aan het afbranden. Het brandt op omhoog. Ja.

119 Ze zeggen: “Ze zijn gek.” Ze proberen de mensen van hen af te schudden. Ze proberen de mensen ervan weg te nemen: “Ga weg van die groep. Heb niets met hen te maken. Het stelt niets voor. Ga erbij weg.”

120 Evengoed: “Als Ik verhoogd ben, zal Ik alle mensen tot Mij trekken.” Toen één groot teken uitging, van de doop met de Heilige Geest, spraken zij met tongen, en zij geloofden het. Vele honderden en honderden stroomden erin. Toen kwam het tot een plaats waar ze dat probeerden weg te schudden, en God drong Zich regelrecht naar binnen en gaf er uitleggingen bovenop. Toen, zodra ze daarmee klaar waren, zond God daarna profetie daar achteraan.

121 Hij zei: “Als er een ongeleerde onder u zou zijn, en iemand spreekt in tongen. Maar als er één is die profeteert en de geheimen van het hart vertelt, zullen ze allen neervallen en zeggen: ‘God is waarlijk met u.’” Wat is het? Daar is dat Messiaanse teken weer dat binnenkomt. Ja meneer. Als iemand het geheim van het hart openbaart, zal de hele gemeente zeggen: “Waarlijk is God met u.” Messiaanse teken, dat zou er zijn. We zien dat. Hoe meer ze proberen te schudden, hoe meer God gaat doen.

122 En op een dag zal Hij het beu worden om hen op te schudden. Hij zal het beu worden om die Gemeente heen en weer te drijven. En wanneer Hij dat wordt, zal Hij er genoeg van krijgen en zal Hij één touwtje met oordeel omdraaien. En Hij zal naar beneden reiken met een eeuwige hand en Zijn Gemeente omhooghalen. Ze zal wegvliegen, o glorie, wegvliegen in de morgen. Tjonge! Ik verlang ernaar om daar te zijn. Ik zal daar zijn. Op die ochtend wanneer Ze de vleugels van de ochtend neemt en wegvliegt in de armen van haar Geliefde; o, wat een dag zal dat zijn!

123 Vandaag leven we. Waarom maken we ons zorgen? Waarom zit u het uzelf af te vragen? Waarom wacht u? Spreek en ga voorwaarts. Schrei het niet uit en zeg niet: “O Here, is het Uw wil om te genezen, vandaag de dag?”

124 “Zeker is het Uw wil.” ZO SPREEKT DE HERE is het Zijn wil.

125 “Kan ik vandaag de dag de Heilige Geest ontvangen? Zijn de dagen van wonderen voorbij?” Zeker zijn de dagen van wonderen hier, voor immer. De Heilige Geest is hier.

“Spreeken mensen vandaag in tongen?” De Bijbel heeft dat gezegd.

“Deze tekenen zullen hen volgen die geloven.”

¹²⁶ “Geven de mensen een uitlegging van de boodschap?” De Bijbel zei dat ze dat doen. Dat maakt het vast.

¹²⁷ ZO SPREEKT DE HERE, spreek. Schrei niet. Spreek en ga voorwaarts. God wil geen stel schreiende baby's. Hij wil mannen met een ruggengraat. Niet wens-botten: “Wou dat ik het had. Wou dat ik *dit* kon doen.” Ruggengraten die op de bres zullen staan, amen, die de overwinning claimen, beweren dat ze uitgeroepen zijn, midden in de duisternis. Ongeacht wat iemand zegt: wij spreken en gaan voorwaarts.

¹²⁸ Geloof de Boodschap. God is hier. Hij zal Zijn Boodschap betuigen. God is hier. Hij is dezelfde God Die Hij daarginds in Galilea was. Hij is dezelfde God Die Hij was in de dagen van Mozes. Hij kan niet falen. Gelooft u dat? De Heilige Geest is gekomen, de tekenen van de Heilige Geest.

¹²⁹ Jezus zei: “Als Ik de werken van Mijn Vader niet doe, geloof Mij dan niet. Maar als Ik de werken van Mijn Vader doe, gelooft u Mij dan.”

¹³⁰ Toen Hij de vrouw bij de bron vertelde van iets wat er met haar verkeerd was, zei zij: “Dat is de Messias.”

¹³¹ Hij zei: “Degene die in Mij gelooft, de werken die Ik doe, zal hij ook doen. En meer dan dit zal hij doen, want Ik ga naar de Vader.” Nu, in de King James staat “groter.” Als u het oorspronkelijke neemt, zegt het niet “groter.” Hoe zou iets groters gedaan kunnen worden? Hij stopte de natuur. Hij genas de zieken. Hij wekte de doden op. Hij reinigde de melaatsen. O, Hij deed alles. Maar Hij zei: “*Meer* ervan zult u doen. Want Ik zal niet alleen bij u zijn, maar Ik zal in u zijn, tot het einde van de wereld.” Gelooft u het?

Laten we bidden.

¹³² Here Jezus, slechts één woord van U zal meer betekenen dan wat al de predikers in de wereld zouden kunnen spreken. Slechts één woord, Here, spreek. “Schrei niet. Spreek! Ga voorwaarts.”

¹³³ Ik kan U één dag van de berg af zien komen. U had honger. U keek naar een boom. U verwachtte daar wat vijgen te vinden, en er waren geen vijgen. En U keek naar die boom en zei: “U zult nooit meer vijgen dragen.” En Hij liep weg.

¹³⁴ En de volgende dag omstreeks het middaguur, toen zij langs de boom gingen, begon hij te verdorren. En een van de apostelen, genaamd Petrus, zei: “Zie de boom, hoe snel hij verdort, sinds Gij hem vervloekt hebt.”

¹³⁵ Hij zei: “Voorwaar zeg Ik u, als u, als u tot deze berg zult zeggen: ‘Word opgeheven en in zee geworpen,’ en niet twijfelt in uw hart, maar gelooft dat wat u hebt gezegd, geschieden zal, kunt u hebben wat u hebt gezegd.”

136 O God, wat een belofte! Van wie kwam het? De Schepper van hemel en aarde. “Hij was in de wereld en de wereld werd door Hem gemaakt en de wereld heeft Hem niet gekend.”

137 Wij danken U, Here, voor deze belofte: “Hij die in Mij gelooft, de werken die Ik doe, zal Hij ook doen.”

138 Nu, Vader, in de . . . Om deze Boodschap te volgen, als U slechts zult spreken vanavond, iets, op het vlak van het bovennatuurlijke.

139 Dat misschien iemand hier die nooit een idee heeft gehad dat U nog steeds op die manier leefde, dat ze misschien geloven dat U bent opgestaan, dat “ergens in een ver afgelegen land, dat de hemel wordt genoemd, dat U daar woont, en de opdracht overal gaf om onze geloofsbelijdenissen enzovoort te hebben.” Hoe dwaas is het voor een persoon om dat aan te nemen, slechts omdat ze niet de Bijbel zijn onderwezen.

140 U zei: “Ik zal bij u zijn tot het einde van de wereld. Ik zal in u zijn, en de werken die Ik doe, zult u ook doen. Ik ben het niet Die de werken doet, maar de Vader Die in Mij woont.” U zei tegen de discipelen: “Bedenk niet wat u zult zeggen. U bent het niet die spreekt. Het is de Geest binnenin u die het spreken doet.” O, wat danken wij U, Allerheiligste God, voor deze beloften! Ik ben zo blij om het te weten!

141 Mijn hart is ontroerd, te weten dat ik hier, al vijftig jaar oud, en dat ik hier leef in de schaduwen van tijd. In de avondtijd van mijn leven, en dat ik de avondtijd van de geschiedenis van de wereld zie, nabij de Komst van de Here Jezus, en te weten dat deze grote Waarheid in mijn boezem rust. Het brandt als vuur. Het is onuitsprekelijke vreugde en vol glorie. Er is daar een ijver die het uitroept om naar de wereld uit te schreeuwen: “O, ontvang Hem, voordat het te laat is.”

142 Sta het toe, Here, dat vanavond, dat het volmaakte voorbeeld dat Christus ons gaf, vanavond tot ons zal terugkeren in de kracht van Zijn opstanding. Sta het toe, Here, tot glorie van God. Wij vragen het in Jezus' Naam. Amen.

Ik min Hem, ik min Hem
Want Hij heeft mij eerst bemind
En kocht mijn redding
Op Golgotha's kruis.

Ik . . .

Kom nu in de geest van aanbedding.

. . . Ik min Hem
Want Hij heeft mij eerst bemind
En kocht mijn redding
Op Golgotha's kruis.

[Broeder Branham neuriet *Ik min Hem*—Red.]

143 Here, o Here, kom nu. Wij geloven U. En wij vragen U om ons te zalven, zalf Uw dienstknecht, Here. Neem mijn ogen en mijn lippen, mijn—mijn verstand, mijn—mijn intellect, gebruik het tot Uw glorie. Spreek door Uw dienstknecht, Here. Hoor door de oren van de samenkomst. Geef glorie. Verkrijg glorie aan Uw Naam, Here. Moge er geen zwak persoon in ons midden zijn, wanneer deze dienst voorbij is.

144 Nu heb ik gesproken, Here, tot de mensen. Laat U nu spreken, en wij zullen voorwaarts gaan, om U te geloven, dat U hier bij ons bent. “Vrees niet kleine kudde, het is uw Vaders welbehagen om u het Koninkrijk te geven.” Wij geloven dat, Vader. Nu, neem de dienst, Here. Dit is zover als ik kan gaan. U bent er vanaf hier voor nodig, Here. In de Naam van Jezus Christus, help mij. Amen.

145 [Leeg gedeelte op de band. Broeder Jackson profeteert—Red.] Amen.

146 Nu, dat wordt de geest van profetie genoemd, het valt op verschillende mensen. Ziet u? Nu, Hij deed een “belofte,” Hij gaf ons een belofte, dat betekent dat Hij hier is. Ziet u? Nu, Junie is een verlegen kleine man. Zo is hij niet om zo te spreken, maar wanneer een zalving vat krijgt, ziet u, dan is het een andere zaak. Ja. Het is, soms snijdt de Geest van God als een tweesnijdend zwaard, zie, en doet het dingen. Nu, we zijn God dankbaar dat we deze dingen zien.

147 Nu, ik geloof dat Junie en Billy hier een tijdje geleden zaten. Is dat juist? . . . Om, of, ja, om gebedskaarten uit te delen of zoiets. Zeiden “dat er enkelen van de mensen kwamen.” En wij hadden nog een paar meer verwacht, misschien van buitenaf enzovoort, maar ze zeiden dat het er niet zo veel waren. Dus we zullen misschien alles wat we hebben in één keer in de rij zetten.

148 We zullen beginnen met nummer één en alle mensen in de rij zetten en voor ieder van hen bidden. Dus, we zullen zien of de Here ons iets zal openbaren in de gebedsrij. We beginnen bij nummer één, zetten de groep op een rij. Wie heeft nummer één kaart? Wilt u gewoon komen? [Leeg gedeelte op de band—Red.]

De meelevende Jezus,
Hij spreekt moed tot het neerslachtige hart,
O, hoor de stem van Jezus.

Lieflijkste noot in 't serafslied,
Lieflijkste Naam op sterfelijke tong,
Lieflijkste lied ooit gezongen,
Jezus, gezegende Jezus!

149 Ik stond in de rij te kijken. Ik weet het niet zeker, ik denk niet dat er daar iemand is. . .

150 Dit meisje dat *hier* staat, ze sprak met me vanmorgen en vertelde me dat ze hier kwam van ergens, dat ze—dat ze een

keer genezen werd in de samenkomsten, maar ze zei nooit iets over zichzelf. Ze zei slechts dat ze een keer genezen werd in de samenkomsten. Ik geloof dat dat juist was.

151 En de man achter haar, ik geloof niet dat ik een van beiden ken. Of deze dame, ik ken niet.

152 Ik ken zuster Funk. Deze persoon *hier*, dat is degene die ik ken, hier. Zij is de enige die ik daar ken, tot nu toe.

153 Nu, als iemand in de rij komt, en als ik ze ken, wel, ik zal proberen niets te zeggen, weet u, dan alleen gebed. Want u zou kunnen denken dat die mensen het tegen mij gezegd hebben.

154 Maar nu, wij weten niet of de Heilige Geest iets zal zeggen. Misschien niet. Maar hier is een perfect, perfect . . .

155 Broeder; nu, het is één ding om iets te zeggen; een andere zaak is om het bewezen te zien worden. De Bijbel zei: "Beproeft alle," (a-l-l-e) "alle dingen." Vervolgens: "Behoudt het goede."

156 Nu, als Jezus Christus Dezelfde is gisteren, vandaag en voor immer, en Hij verandert niet, dan zal Hij in Zijn Gemeente moeten handelen, en nu zijnde. Hoevelen weten dat Christus de Geest van God is? Dat weten we allemaal. Hij is de Gezalfde. Jezus was de gezalfde.

157 Dat is waar mensen die geloven dat er drie of vier verschillende goden zijn, helemaal in de war raken. Ziet u?

158 God is een Geest. Jezus was het lichaam waarin de Geest van God woonde; maakte Hem Immanuël, God in een tabernakel op aarde. Hij was God. Jezus Christus was God, en toch was Hij de Zoon van God. Zijn vlees was de Zoon van God, omdat God het schiep, maar van binnen was Hij God. "Ik ben het niet," zei Jezus, "Die de werken doet. Het is Mijn Vader Die in Mij woont." "En op die dag zult u weten dat Ik in de Vader ben, de Vader in Mij; Ik in u, en u in Mij." Daar hebt u het.

159 Nu, ik geloof dat deze dame . . . Ik ken haar niet. Ik denk van niet. Zo ja, dan, ik—ik—ik ken u nu niet. Ik—ik ben u dan vergeten. Ik denk dat dat zo is. Ja. Dat klopt.

160 En die dame *daar*, ik geloof niet dat ik haar ken; *deze* dame of *die*. Ik geloof dat ik niemand ken behalve zuster Funk. Als dat klopt, steek dan uw handen op. Als ik . . . Dat klopt. Goed, meneer.

161 Hoevelen daarginds die weten dat ik u niet ken, maar u bent ziek? Steek uw hand op en zeg: "Ik—ik zou graag willen dat voor mij gebeden wordt. Ik . . ." En u gelooft dat de Heilige Geest u kan aanraken, iets voor u kan doen, steek dan gewoon uw hand op, zeg: "Ik—ik—ik heb gebed nodig." Steek uw hand op. God zegene u. De twee mensen *daar*. De dame *hier*. Goed. Enigen, een dame *daarachter*. Nu, u hoeft niet hier vooraan te zijn.

162 Er was eens een vrouw die Zijn kleed aanraakte. En Hij draaide Zich om en zei: “Wie heeft mij aangeraakt?”

En, wel, ze zeiden: “Tedereen raakt U aan.”

163 Hij zei: “Maar Ik ben zwak geworden. Deugd is uit Mij gegaan.” Hij zei: “Ik ben zwak geworden. Deugd. . . Ik bemerk dat er kracht uit Mij is gegaan.” En Hij keek rond tot Hij de vrouw vond, en vertelde haar over haar bloedvloeijing.

164 En zij zei “dat het opgehouden was.” Is dat juist? De bloedvloeijing was opgehouden, omdat ze Jezus Christus had geloofd. Hoe prachtig! Dat is een. . .

165 En Jezus Christus is een Hogepriester vanavond Die aangeraakt kan worden door het gevoel van onze zwakheid. Raak Hem gewoon aan. Geloof het. Hoevelen die mij wel kennen, maar u weet dat ik niet weet wat er met u aan de hand is, maar u wilt dat God u geneest? Steek uw hand op. Hm-hm. Zo ja.

166 Nu, kijk gewoon deze kant op en geloof. Heb geloof. Nu, de Bijbel beweert dat Jezus Dezelfde is, beweert dat de werken die Hij deed, gedaan zouden worden door degenen die in Hem geloofden, in het bijzonder in de laatste dagen. Gelooft u dat we in de laatste dagen leven?

167 Nu, onthoud: de tekenen van God zijn voor de intellectueel dwaas. Het geestelijke is er voor nodig om het te openbaren, net als baby's.

168 Nu, de profeet zei: “Er zal een dag komen. . .” Nu, dat was ongeveer vijftienghonderd jaar geleden. “Er zal een tijd komen waar het geen nacht of dag zal zijn. Het zal een sombere dag zijn. Maar in de avondtijd zal de zon doorbreken: het zal Licht zijn.” Hoevelen hebben die profetie ooit gelezen? Zeker. “Licht!”

169 Nu, wat betekent dat? De zon, geografisch gezien, komt op in het oosten en gaat onder in het westen. En ieder die de geschiedenis kent, weet dat de beschaving van het oosten naar het westen is gereisd. China is de oudste beschaving die we hebben. Goed. Van het oosten naar het westen, is de beschaving gegaan. Nu hebben Oost en West elkaar ontmoet. Wij zijn de meest beschaafde wereld, zo wordt er gezegd. De meest beschaafde mensen zijn in de. . . deze westerse mensen. Zij zijn moderner. Ze hebben alle moderne dingen enzovoort, omdat de beschaving vooruit is gegaan naarmate het naar het westen is gereisd.

170 Nu, wat viel er op de oosterse mensen? Jezus Christus kwam op de oosterse mensen, en de Heilige Geest kwam op de Pinksterdag. Het toonde grote tekenen en wonderen, vervolgens vertrok het.

171 En er kwam een tijd, na ongeveer 200 jaar na de dood van Christus, rond de tweede ronde van apostelen, vervolgens

kwamen ze in de 300 dag, volgens de Voor-Niceense Vaders, de geschiedenis van de kerkgeschiedenis, dat er, zij vormden wat genoemd werd: de—de vroege vaders. En zij vormden wat vandaag bekend staat als de Rooms-Katholieke kerk, in Rome. Dus vormden zij hun eerste organisatie. En Rome, wanneer de Katholieke kerk zegt dat het de “moeder” kerk is, is ze dat absoluut, de moeder van organisatie-kerken. Het is de eerste kerk die ooit georganiseerd werd.

¹⁷² Vijfhonderd jaar ging het door in de Katholieke kerk, tot Maarten Luther. Hij protesteerde tegen de Katholieke kerk, door te weigeren de communie het letterlijke lichaam van Christus te noemen, en protesteerde ertegen, en gooide de communie op de grond. En hij kreeg boetedoening, om op zijn knieën te kruipen, en weigerde dat te doen. En vormde wat wij kennen als de Lutherse kerk. Ze hadden vrije pers, bladen enzovoort.

¹⁷³ Vervolgens organiseerden ze het en maakten een organisatie zoals de Katholieke kerk-organisatie. Dat ging zo enkele honderden jaren door.

¹⁷⁴ Toen kwam Zwingli op. Na Zwingli . . . Hij—hij was min of meer een—een afvallige. Hij geloofde “dat Jezus de Zoon van God was, in zoverre dat Hij de Zoon van God werd ‘genoemd’; maar ‘de zoon van Jozef,’ en dat Hij niet goddelijk geboren was.” Nu, het—het Zwitserse volk houdt vast aan de Zwingli-doctrine.

Daaruit kwam Calvijn. Calvijn is voortgegaan.

¹⁷⁵ En uit Calvijn kwamen anderen voort, totdat we John Wesley vonden. Hij stond op in de dagen van de Calvinistische kerk van Engeland, wat het Anglicaanse volk was, de Angelsaksen.

¹⁷⁶ Daaruit kwam de heiligheidsgroep voort, die de Methodisten werden genoemd. En toen zij dat deden, vormden zij een kerk die de Methodistenkerk werd genoemd. Uit de Methodistenkerk kwamen daaruit voort: de een naar de ander. Vervolgens kwam de Presbyteriaanse, en uit de Presbyteriaanse kwamen de—de Baptisten voort, en van de Baptisten naar de . . . de één naar de ander, en steeds verder en verder en verder.

¹⁷⁷ Tot de laatste kerk die werd gevormd, die van Pinksteren is. En de Pinksterzegen die kwam in de vorm van de Heilige Geest, zij organiseerden die. Dat is absoluut zo.

¹⁷⁸ God heeft nooit een kerk georganiseerd, en ik geloof ook niet dat hij ooit een organisatie heeft goedgekeurd. De Bijbel spreekt ertegen en beweert dat “de hoer,” de Roomse kerk, “verbrand zal worden met haar kinderen.” Dat is helemaal waar.

¹⁷⁹ Maar daaruit “zal er een dag komen,” waarvan de profeet zei “dat noch dag noch nacht was; een sombere.”

¹⁸⁰ Ze hebben genoeg Licht gehad; ze zouden zeggen: “Wel, wij redetwisten. Wij zijn Baptisten. Wij zijn Luthers. Wij zijn zo-en-

zo. Wij zijn *zus*,” vanwege organisaties, kleine waarheden die ze in de Bijbel vonden.

¹⁸¹ Luther organiseerde op: “De rechtvaardigen zullen leven door geloof.” John Wesley organiseerde: “Heiliging, tweede definitief werk van genade.” Pinksteren organiseerde op “spreken in tongen, als het bewijs van de Heilige Geest.” Al die dingen zijn waar. Dat is Licht, maar niet alles ervan. En als u een geloofsbelijdenis opstelt, moet u daar bij blijven. U kunt niet bewegen. Dus, de Heilige Geest gaat eruit weg en gaat ergens anders heen, dan organiseren zij het. Nu, dat is precies de kerkgeschiedenis.

Maar nu is er een tijd gekomen “dat de avondlichten zijn gekomen.”

¹⁸² De beschaving is in de rondte gekomen, en nu gaat de zon onder over de beschaving. Het einde is hier. Het einde van de wereld is hier. Het einde der tijden is hier. Het einde van de kerk is hier. Alle dingen zijn tot een einde gekomen. En net zoals de zon ondergaat. . . Dezelfde zon die opkomt in het oosten, gaat onder in het westen.

¹⁸³ God beloofde “dat het Licht zal zijn in de avondtijd,” door de profeet. Dezelfde Zoon die opkwam en de Heilige Geest toonde door Jezus Christus, daar in de vroegere dagen aan de oostelijke horizon, heeft geschenken aan de westelijke horizon, in de laatste dag, dezelfde tekenen tonend waarvan Jezus had geprofeteerd dat het zo zou zijn. Het is gewoon. . . Het zijn de Schriften, vriend. Maar, u, het is aan u, wat u ervan denkt, zie.

¹⁸⁴ Hier is een vrouw. Loop deze kant op, zuster, als u wilt. Voor zover ik weet, heb ik de vrouw nooit gezien. Ik ken haar niet. Ze is gewoon een vrouw, die hierheen is gelopen. Ze kan een lid van deze kerk zijn. Ze kan lid zijn van de tabernakel voor zover ik weet. Ik weet het niet. Gewoon een vrouw; als ik haar ooit heb gezien, voor vandaag: ik weet het niet. Ik weet het niet.

¹⁸⁵ Maar God kent de vrouw wel. Welnu, als Jezus Dezelfde is gisteren, vandaag en voor immer, dan is zij hier voor een of ander doel. Ik weet niet wat het is.

¹⁸⁶ Wat als dit net zo is als de—de vrouw bij de bron? Het hoeft niet hetzelfde soort geval te zijn, maar het kan gewoon een man en een vrouw zijn die elkaar op dezelfde manier ontmoeten. Misschien is de vrouw een criticus. Misschien is ze een Christen. Misschien staat ze hier wat wantrouwig tegenover om te proberen iets te weten te komen. Misschien staat ze hier voor omdat ze ziek is. Misschien is ze hier om iemand anders te vertegenwoordigen. Ik weet het niet. Dat is waar. Ik kan het u niet vertellen; maar God weet het wel. Dan zegt u. . .

¹⁸⁷ Laten we zeggen dat ze ziek is, want het is een genezingsdienst. Misschien is ze ziek; misschien ook niet. Maar als ze ziek is, en ze hier staat zodat wij voor haar bidden; God

weet dat ik er niets vanaf weet. Wel dan, als ik de vrouw niet ken, niets over haar weet, en dan zoekt ze Jezus om genezing, dan zou ik haar dit vertellen, dat “door Zijn striemen werd u genezen.”

¹⁸⁸ Nu, genezing is net als redding. U krijgt vanavond geen redding. Toen Jezus stierf, betaalde Hij voor uw zonde. U neemt het gewoon aan. Zie? Toen Hij stierf, nam Hij de zonden van de wereld weg. Toen Hij stierf, genas Hij elke zieke. De volledige schuld werd betaald.

¹⁸⁹ Nu, wat als Jezus hier vanavond was in de vorm van een man, zoals Hij was toen Hij in Galilea wandelde? Wat als Hij dit pak aanhad, en hier stond en zij zo dicht bij onze Heer stond? Wat een—wat een. . . Ik zou graag zo voor Hem willen staan. Wat als zij daar stond, en Hij hier stond? En Hij tegen haar zou zeggen: “Vrouw, gelooft gij dat Ik Hem ben? Als gij niet gelooft, zult gij vergaan.”

Zij zou zeggen: “Ja, Here. Ik geloof dat U Hem bent.”

“Wel, wat zoekt u?”

“Ik zoek genezing, Here.”

¹⁹⁰ “Mijn kind, kunt u niet geloven dat Ik dat deed toen Ik ginds stierf, toen Ik zei dat het volbracht was? Werd het niet in de Schrift geschreven, waar het stond dat Ik om uw overtredingen verword was; door Mijn striemen werd u genezen?” Dat is het.

¹⁹¹ Welnu, ze zou zich afvragen: “Ik vraag me af of dat de Here is? Als Hij. . . Een ieder zou dat kunnen zeggen. Een ieder zou dat kunnen prediken, want het staat in de Bijbel. Maar als dat werkelijk Hem is, zou Hij mijn hart kennen, omdat Hij het hart van de vrouw bij de bron kende. En Hij beloofde datzelfde.”

¹⁹² Nu, Hij zei nooit dat Hij terug zou komen in een lichamelijke vorm om het te doen, maar Hij zou de Heilige Geest zenden Die in ons zou wonen, en dat die Heilige Geest de geheimen van de harten zou onderscheiden. “Want Hij zal u toekomstige dingen tonen, de geheimen van de harten openbaren.” Is dat waar? Hij beloofde het. Als Hij dan Dezelfde is. . .

¹⁹³ En ik—ik zeg dit, dat ik geloof dat deze grote Geest Die onder ons is, de Heilige Geest is. Ik geloof dat Hij mij voor dit doel heeft geroepen. Het maakt mij niet meer dan de man die vanmorgen gered werd; gewoon uw dienstknecht, uw broeder. Maakt mij minder dan u, want ik ben gezonden om u te dienen. Ik ben een dienstknecht van het publiek.

¹⁹⁴ Een publieke dienst is een dienaar; om het publiek te dienen, om de underdog te zijn, om deze klappen en stoten van het publiek op te vangen; wat het ook is, en daar te staan. En als u niet genade genoeg hebt om te glimlachen, en het te nemen, dan zou u terug moeten gaan naar Golgotha en uw bediening opnieuw laten bevestigen. Dat is wat u zou moeten doen.

¹⁹⁵ Nu, maar als Christus hier is, laat Christus dan spreken. Ik ken de vrouw niet. God weet dat. Ik ken de vrouw niet. Ik weet niets over haar. Maar als ik de waarheid heb verteld, dan moet Jezus Christus achter Zijn Woord staan, want het is de Waarheid. Maakt dat het juist? Dat geloven we allemaal. Goed dan.

¹⁹⁶ Nu, hier komt het er uiteindelijk op aan. Is de Schrift juist of is het verkeerd? Nu, hier is waar. . . Het is niet ergens in donkere kamers. Het is niet daarbuiten waar de duivel werkt. Het is hier voor het huis van God, hier voor de gezalfde heiligen en de kinderen van God, de aankoop van Zijn Bloed. Hier staan wij beiden, voor God en voor dit heilige podium, deze Bijbel, de Heilige Geest tegenwoordig. Wat gaat er nu gebeuren? Ik ben een man, net als u. Nu, er is het goddelijke voor nodig, er is de Geest voor nodig, anders zal het niet werken. Maar ik weet dat Hij hier is. Hij heeft de belofte gedaan. Hij kan niet van de belofte afzien.

¹⁹⁷ Nu Here, van nu af aan bid ik dat U Uzelf zult manifesteren, zodat mensen mogen zien dat U de Zoon van God bent. En dit door U is toegestaan, om het Woord aan ons heidenen te vervullen. De Joden zagen het in hun dagen. De Samaritanen zagen het in hun dagen. Maar de heidenen zagen het niet, omdat het voor hen verborgen was. En U zei dat zij hun dag zouden hebben. Nu, het is het tijdperk van de heidenen, en U toont het aan hen. Als U Uzelf als Messias aan de Joden openbaarde, door Petrus te vertellen wie hij was, door Nathanaël te vertellen waar hij was; en U openbaarde Uzelf aan de Samaritanen door de vrouw te vertellen over het probleem die ze had; dan kunt U niet aan de heidenen voorbijgaan, als ze slechts lid worden van een kerk. Zij moeten het bovennatuurlijke ontvangen, want U bent Dezelfde gisteren, vandaag en voor immer, en U maakt Uzelf op dezelfde wijze bekend. Sta het toe, Here, dat het zo zal wezen, om Uw Woord te vervullen. In de Naam van de Here Jezus Christus vraag ik het.

¹⁹⁸ En Vader, ik bid dat U de mensen zult beschermen. Want wij beseffen dat als boze geesten op deze zieke mensen komen, dat ze naar de critici zullen gaan of wat al niet. Dus ik bid dat U ons allemaal beschermt en barmhartigheid schenkt. Wij vragen het in Christus' Naam. Amen.

¹⁹⁹ Ik wil gewoon dat u antwoordt. Ten eerste wil ik gewoon met u spreken, zoals onze Here sprak tot de vrouw bij de bron.

²⁰⁰ Nu, u zegt: "Waarom doet u dat, broeder Branham?" Om uw geest op te vangen.

Net zoals Hij deed; zei: "Breng Mij wat te drinken."

²⁰¹ Zij kwam en bracht wat te drinken, zou wat te drinken brengen. Maar ze zei: "Het is niet gebruikelijk dat u Joden zoiets aan Samaritanen vragen."

²⁰² Hij begon met haar te spreken: "Maar als u wist tegen Wie u sprak."

203 Nu, op dit: wij zijn vreemden, die elkaar voor de eerste keer ontmoeten. Vervolgens bent u hier voor een bepaald doel. Ik weet niet wat het is. Maar als de Here God mij wil openbaren de reden waarom u hier bent, of iets wat u hebt gedaan, iets waar u naar uitziet dat het gedaan wordt. En als Hij u zou kunnen vertellen wat u bent geweest, dan zou Hij zeker weten wat u zult zijn. Want u zult weten of dat de waarheid is of niet. U weet of dat waar is, want u bent degene die dat deel van het leven heeft geleefd. Wel, als Hij u kan vertellen wat u geweest bent, daarna u kan vertellen wat u zult zijn, zou u zich er zeker goed bij voelen, nietwaar? Zeker. Dus, dat is het geheim ervan. Zie? Dat is de kracht ervan. Dat is de Heilige Geest, om Zichzelf te openbaren, zoals Hij beloofd heeft.

204 Nu, u bent een—u bent een vrouw, ik een man. Wij staan hier. U hebt een geest, anders zou u daar niet staan. Ik heb een geest, anders zou ik hier niet staan. Ik bemerk dat u een Christen bent. Want, gelijk wanneer uw geest hier wordt opgepikt, is hij welkom. De Heilige Geest, Die boven ons staat, herkent u als Zijn kind. Nu, ik had geen idee of de vrouw een Christen was of een zondaar of een godslasteraar of wat dan ook, maar die geest!

205 En nu als de samenkomst. . . Hoevelen hebben ooit de foto van die Engel des Heren gezien, die ze in Washington DC hebben en overal? Zie? Hier is Hij, precies hier tussen mij en de vrouw.

206 Nu, u zult toegeven, of u weet dat er Iets dichtbij u is, een heel lieflijk gevoel. Jawel. Zodat de mensen het zouden weten, steek gewoon uw hand op zodat ze het zien. Een heel lieflijk gevoel. Ik kijk recht naar dat Licht. Het beweegt zich tussen mij en de vrouw.

207 Nu, die Vuurkolom volgde de kinderen van Israël in de woestijn. Het was in de brandende struik die met Mozes sprak. Toen het vertegenwoordigd werd in een Man, Jezus, zei Hij: “Eer Abraham was, BEN IK.” IK BEN was Degene in de brandende braamstruik.

208 En de werken die IK BEN deed, toen Hij in Jezus was, beloofde er in de laatste dagen te komen en weer hetzelfde te doen. Hier is het, dezelfde Vuurkolom. Wetenschappers weten het. De wereld weet het. De kerk weet het. Wij weten het. Hier is het. Zal het werken? Is het hetzelfde? Zeker. Het is hetzelfde.

209 Er is een of andere bloedziekte niet in orde bij deze vrouw. Ik zie het bloed, het lijkt dun of wit. O, het is diabetes. Ze heeft suikerziekte. Dat is juist. Ik ken de vrouw niet. Laat haar de getuige zijn. Een test toonde iets aan dat suikerziekte was. [De zuster zegt: “Dat is juist.”—Red.] Dat is wat er met u aan de hand is. [“Dat is juist.”] Dat is waar.

Nu, u zegt: “Dat heb u geraden, broeder Branham.”

210 We zullen zien of het geraden is. Daarnaast lijdt ze aan een enorme nervositeit. Dat klopt. Er mankeert ook iets aan

uw benen. Dat is ZO SPREEKT DE HERE. Het is geen gissen, nietwaar? [De zuster zegt: “Nee meneer.”—Red.] U bent niet van hier. U komt uit het zuiden. U komt uit Texas. Uw naam is mevrouw Christian. Ga terug; u bent genezen. . . .? . . .

²¹¹ Nu, het is geen gissen, nietwaar, vrienden? Het is de Geest van de Here. “Indien gij kunt geloven.”

²¹² Een ogenblikje. Zie? Zie? [De zuster verheugt zich—Red.] Ze verheugt zich nu gewoon en heeft een heerlijke tijd in de Geest. Ziet u? Er is iets met haar gebeurd. De vloek heeft de vrouw verlaten. Als u zo geleden had, zou u zich waarschijnlijk net zo voelen.

²¹³ In orde, dame. Nu, gelooft u dat de Here Jezus Dezelfde is gisteren, vandaag en voor immer? [De zuster zegt: “Ja.”—Red.] Als de Here Jezus door mij zal spreken en mij zal vertellen wat uw probleem is, dan zult u weten of het de waarheid is of niet. U bent hier niet voor uzelf. U bent hier voor iemand anders, uw zoon. De zoon heeft longproblemen, en problemen met de darmen. Nu, die zakdoek waar u de tranen mee afveegde, leg het op hem. Twijfel niet. Hij zal gezond worden. Twijfel niet. God zegene u, zuster.

²¹⁴ Hoe maakt u het, dame? Nu, deze vrouw die hier staat wordt ter dood geschaduwd. Gelooft u dat de Here u kan genezen? God geneest kanker. Dat weet u. Kanker van de borst. Dat is juist. Maar u aanvaardt uw genezing. U bent mevrouw Woodward. Keer terug, geloof met heel uw hart, het zal u verlaten. Als u nog steeds blijft geloven zoals u nu gelooft, zult u er niet van sterven. God zegene u. Vervolg uw weg en verheug u. Heb geloof.

²¹⁵ Nu, dit is de dame, geloof ik, die vanmorgen tot mij sprak en zei dat u al eerder in een samenkomst werd genezen. Goed. [De zuster zegt: “Zeven jaar geleden. . . .? . . .”—Red.] Zeven jaar geleden. Goed.

²¹⁶ Kom even bij die ventilator daar vandaan als u dat kunt, misschien dat u mij wat beter kunt horen. Kom even deze kant op, een beetje dichterbij.

²¹⁷ Dan, voor zover ik weet, zijn wij vreemden voor elkaar, niet meer dan alleen “hoe gaat het” vanmorgen tegen u te zeggen. Ik vertelde u als u iets voor onderscheiding wilde, kon u beter tot vanavond wachten, zodat wij samen konden komen in de ruimte en de Heilige Geest iets laten openbaren, iets wat ons misschien zou kunnen helpen.

²¹⁸ Nu, u bent heel erg ziek, want u kunt daar nauwelijks staan. En u—u wilt geloven. U probeert te geloven. U was ook ooit eens overschaduwd tot de dood. Die tuberculose of iets dergelijks die u jaren geleden had. [“Toen ik vijftien jaar oud was.”] En nu hebt u problemen in uw keel. [“Ja.”] En u bent bang dat het kanker is. U bent bang dat het dat is. U vraagt zich af of dat waar is. Ook wilt u vrag-. . . U wilt gebed. U bidt voor iets, of iemand die in uw huis is. Dat is juist. U komt uit Ohio, mevrouw McCarroll.

219 O Here God, Schepper van hemel en aarde, werp de angst van dit kind weg. Als U haar leven jaren geleden spaarde van die schaduw en toezag dat het voorbijging, zou het vanavond evenzo kunnen zijn. Ik veroordeel deze duivel; verlaat de vrouw in de Naam van Jezus Christus. Moge ze terugkeren en gezond worden, naar een toekomstige samenkomst terugkomen en getuigen van deze genezing. In Jezus Christus' Naam. Amen.

220 Twijfel er niet aan. Ga naar huis, word gezond. [De zuster zegt: "Denkt u dat ik in orde zal zijn, broeder Branham?"—Red.] Zeker. Ik geloof dat u in orde bent. Loop gewoon daar naar voren en verheug u en zeg: "Dank U Jezus."

"Als gij kunt geloven, zijn alle dingen mogelijk."

221 Gelooft u, meneer? Gelooft u dat ik Zijn profeet ben? [De broeder zegt: "Ja."—Red.] Niet... Gewoon Zijn dienstknecht, ziet u, laten we het zo zeggen. Wij zijn vreemden voor elkaar. Ik—ik ken u niet en u kent mij niet. Nu, er is ergens iets gebeurd, er is iets in het gehoor gebeurd. Nee, dat was het niet. Het is er opnieuw. Het is iemand waar u voor bidt, het is een kind. Dat klopt. Goed. Het was een kind. Ik dacht dat het een kind was in het gehoor, maar het is uw kind. O, er zijn verschillende dingen aan de hand. Staat voor een herniaoperatie enzovoort. U komt uit Illinois. Keer terug, heb geloof. Uw kind zal gezond worden. God zegene u. Kom. De Here zegene u.

Gelooft gij? Heb geloof in God. Twijfel niet.

222 Ik ken deze man, die hier in de hoek zit. Ik weet zijn naam niet, maar ik weet dat hij hier komt. Hij komt hier af en toe. Hij komt uit Michigan. Maar hij zit daar te bidden. Ik weet niet wat zijn probleem is, tot nu toe, maar ik weet het nu wel. Dus ga ik het hem vertellen, want ik geloof dat het hem zal helpen. Uw rugklacht heeft u verlaten...?... Heb geloof.

223 Gelooft u met heel uw hart, meneer? Het is een bloedaandoening, diabetes. U bent ook niet van hier. U komt uit Georgia. U bent meneer Johnson. Ga terug, geloof met heel uw hart. Het zal u verlaten.

224 Nu, o, ik ken u geloof ik niet. Maar ik zag dat mevrouw Scharrer hier verscheen. Is mevrouw Scharrer in het gebouw? O, ze is aan het bidden voor dezelfde zaak wat er met *deze* vrouw aan de hand is. *U* heeft een maagklacht, en *u* heeft een maagklacht. Dat is juist. Het is die demon die probeert u beiden vast te houden. U bent genezen. Ga verder en wees gezond...?...

225 U gelooft dat niet, nietwaar? Gelooft u dat God hem zal genezen, hem gezond zal maken, de kleine jongen? Bang dat het tuberculose is. Maar gelooft u dat God het in orde zal maken? Maak u geen zorgen, zuster Funk, het zal in orde zijn. God zegene u.

226 Wie heeft er nog meer gebedskaarten? Kijk, nog een of twee ongeveer, neem ik aan.

227 Is dat uw moeder? Ik zag haar toen naast u staan. Ze heeft een struma waarvoor ze gebed wil.

228 “Als gij kunt geloven, zijn alle dingen mogelijk.” Heb gewoon geloof in God. Ieder van u ook, kijk en leef. Gelooft u het? Wel, Christus is hier.

229 U voelt zich nu anders, nietwaar zuster? Ga nu naar huis en wees gezond nu. Gewoon. . . [De zuster zegt: “Gelooft u dat ik gezond zal zijn?”—Red.] Welzeker. Natuurlijk. Natuurlijk. Ik geloof dat u gezond bent. Zeker. Amen. Maar, zie, u, u heeft dat complex om u heen gewikkeld, ziet u, maar de kracht ervan werd net enkele minuten geleden verbroken nu. Blijf gewoon geloven. Druk verder. Ga voorwaarts, spreek: “Door Zijn striemen ben ik genezen.” Blijf er bij staan, en u zult gewoon verder gaan en gezond wezen. Alles zal in orde komen. Het ziet er nu helemaal Licht om u heen, waar het donker was toen u hier op het podium stond. U bent in orde. De zegen is nu op u als u maar door blijft gaan.

230 Gezegend zij de Naam van de Here. Gelooft u met heel uw hart? Ik heb gewoon het gevoel dat de Heilige Geest iets heel opmerkelijks wil doen. Amen.

231 Stop daar te huilen, dame. U bidt voor een vriendin die in een New Albany ziekenhuis ligt met tuberculose. Aha.

Gelooft u dat Hij hier is?

Wel, laten we nu even onze hoofden buigen.

232 Heilige Geest van God, terwijl mijn vlees aan het trillen is, gezalfd, met Uw tegenwoordigheid; niet alleen het mijne, maar van anderen hier; de kracht van Uw opstanding nu onder ons leeft. Wij zijn ons ervan bewust dat wij voor de levende God staan, Die de berg Sinaï deed schudden. Niet alleen dat, maar het zal de aarde doen schudden bij Zijn Komst, Die Jezus uit de dood deed opstaan, en Die hier vanavond in deze kleine kerk staat. Here, wij zouden geen plaats kunnen bouwen die waardig zou zijn dat U daar zou komen. Maar in Uw nederigheid bent U tot de nederigsten gekomen. Daar zijn wij zo dankbaar voor. U heeft ons bezocht. U hebt Uzelf onder ons bewezen.

233 Wij geloven Uw Woord. Here, ik heb het gesproken als Uw dienstknecht. Mogen wij nu voorwaarts gaan zoals de Boodschap ons heeft opgedragen. Mogen wij voorwaarts gaan in de Kracht van Zijn opstanding. Moge er geen zwak persoon zijn; moge de Heilige Geest nu volledig in dit gebouw komen en iedere persoon genezen die hier is. Moge er geen ziekte meer onder ons zijn. Moge er niet één twijfel bestaan onder de mensen. Moge er nu zo'n opschudding onder de mensen zijn, dat ze zullen voelen dat alle dingen goed zijn. Sta het toe, Here.

²³⁴ Terwijl we onze hoofden gebogen hebben; ik wil dat de persoon naast wie u zit, ik wil dat u uw handen legt op de persoon naast u. Leg gewoon uw handen op hen. Binnen of buiten, het maakt niet uit waar u bent, leg uw handen op elkaar. Het maakt mij niet uit wat u nodig hebt. Dat maakt niets uit. Het maakt mij niet uit waar de persoon is, misschien aan de overkant van de zeeën, over de oceaan. Waar het ook is, God bedekt alle ruimte, vult alle tijd. Hij is almachtig. Hij is alomtegenwoordig. Hij is—Hij is oneindig. Hij is nu hier. Hij hoort uw gebed.

²³⁵ De Bijbel zei: “Deze tekenen zullen hen volgen die geloven.” En ieder van u is een gelovige. “Als zij hun handen op de zieken leggen, zullen zij herstellen.”

²³⁶ U hebt uw handen op elkaar. U bent hier als een groep verbonden. Nu, ik wil dat u voor elkaar bidt. Bid op uw eigen manier. Ieder van u, begin gewoon te bidden. Bid voor de persoon naast u, zeg: “Here, genees de persoon op wie ik mijn handen heb.”

²³⁷ Here Jezus, terwijl zij bidden, hoor hun gebeden, Here, zodat zij mogen weten dat het niet slechts één dienstknecht is. Zij zijn Uw dienstknechten. Wij zijn allen één. Wij hebben U lief, Here. Onze verschillende fasen, onze verschillende gezindtes, onze denominaties scheiden ons nooit van de levende God. Wij zijn nu in Zijn tegenwoordigheid. Wij zijn dankbaar en waarderen dat U hier bent. Wij zijn Uw tegenwoordigheid onwaardig, maar wij bidden dat U ons gebed zult beantwoorden. Wij doen dit in overeenstemming met Uw Woord. U zei: “Deze tekenen zullen hen volgen die geloven. Als ze de handen op de zieken leggen, zullen ze herstellen.” En zij leggen elkaar de handen op. Laat de grote Heilige Geest Die de geheimen van het hart kan openbaren, zoals beloofd door de Bijbel, de levende opgestane Jezus Die beloofde bij ons te zijn tot het einde van de voleinding, laat Hem nu het werk doen dat Hij beloofde. Wij geloven U, Here, terwijl wij dit gehoor in Uw handen toevertrouwen, in de Naam van de Here Jezus Christus. Amen.

²³⁸ Op grond van de autoriteit van het geschreven Woord van de Almachtige God, door het bewijs van de Heilige Geest Die hier aanwezig is, Die de geheimen van het hart kent en de geheimen aan de mensen openbaart; op de tegenwoordigheid van Hem, het fundament van Gods Woord, verklaar ik elkeen van u “genezen” in de Naam van Jezus Christus. Moge u gaan en nooit meer ziek. Moge God u zegenen en u beschermen.

²³⁹ Ik hoop u heel spoedig weer te zien. Tot dan, de dienst terug aan de voorganger, broeder Jackson. God zegene u.

WAAROM SCHREIEN? SPREEK! DUT59-1004E
(Why Cry? Speak!)

Deze Boodschap door Broeder William Marrion Branham werd oorspronkelijk in het Engels gebracht op zondagavond 4 oktober 1959 in de Faith Assembly te Clarksville, Indiana, de Verenigde Staten, en werd van een magnetische bandopname genomen en onverkort in het Engels gedrukt. Deze Nederlandse vertaling is gedrukt en verspreid door Voice Of God Recordings.

DUTCH

©2022 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org